

זורה אור השלם

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מסורת הש"ס

1. ונגשה יבמתו אליו
 לענין הקדים והלצה
 עליו מעל רגלו וירקה
 עליו וענתה ואמרה
 הבה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אָוֹתָי:
 ובריש מה ש
 דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר כה תברכו
 את בני ישראל אמרה
 הבה: בדבר ר' נג
 ... הלוא הקה בעבר
 יזרן אחרי דרך מבוא
 השמש בארץ הכנעני
 יישב בערבה מול
 הגלגל אצל אלונים
 ודברים א' ל
 מורה: ויבנה א' ל
 4. ויעברו אברם בארץ
 עד מקום שבם עד אלון
 מורה והכנעני און
 בארץ: כראשית י' ו
 3. והיה בעברכם את
 יירדן תקימו את
 האבנים האלה אשר
 אבנו מצות אברם היום
 הבר עיבד ושרת אותם
 השנה: רביש כ' ו
 11. ויעברו אברם בארץ
 ארץ כל הארץ עבר
 יצריכם בירדן:
 12. והיה כחן כפת רגלי
 הבהים נשאו ארון י
 ארון כל הארץ בני
 זכרון מי הירדן יברתון
 דמים הארץ מלמקה
 ויעמדו ה' ויעבדו
 יהושע ג' 2

דב"ט וכו' תמיה לרבי כיון שהטיל הכתוב ככה בין קריאה למעשה
 [נימנה] דלעכו כדווייהו ומו איכל למיתמה אדרכה הוה לן למימר
 אלינא דרבי יהודה אפילו אי לא הוה כתיב אלא כה דקריאה מעכבא
 ולא מעשה דהא שמעין ליה בפ"ק דר"ה (דף טו) דתקרא נדרש לפניו
 ולא לאחרי דאמר יובל אע"פ שלא
 שמוטו אע"פ שלא תקנו יול אע"פ
 שלא שילחו ח"ל היא דברי רבי יהודה
 ומפרש עעמא מקרא נדרש לפניו ולא
 לאחרי ולא לפני פניו כלומר עיובא
 שלפניו ולא אושבתם איש אל אחותו
 דהא נדרש דוקא אוקראתס דרור
 שלפניו ולא אושבתם איש אל אחותו
 ו"ל דה"פ ורבי יהודה הא דמעשה
 מעבד מכה ככה דחי לא הוה כתיב
 אלא כה ה"א דדרשין ליה דוקא
 אקריאה שלפניו להכי כתיב כה יתירא
 לקדשהי נמי אמעשה שלאחרי:
מור הגלגל כמור דגננא. משמע
 מקום הרואה את הגלגל
 כדאמר (תולין דף י"ט): ממול ערפו מול
 הרואה את העורף ולהכי אמר רבי
 אלעזר מול הגלגל והלא לא ראו את
 הגלגל וירושלמי מה מקיים ר"א הר
 גרייס ור עיבל שמי גנשוזית היו
 עשוי וקראו זה הר גרייס וזה הר
 עיבל על דמתיא דרבי יהודה מאה
 ועשרים מיל הלכו באותו היום על
 דעת ר"א לא לזו ממקומם ותו כירושלמי
 ר"י ישמעאל אומר כל ציאות שנאמרו
 בתורה לאחר י"ד שנים נאמרו ו'
 שנים שבישאו ושבע שנים שחילקו
 ודכוותיה לא נאמר זכרות וקלות
 אלא לאחר י"ד שנים הימים ר' תינא
 קמיה ר' מנא והכתיב והיה צענרס
 את הירדן תקימו את האבנים האלה
 א"ל אבנים תקימו אותם מיד זכרות
 וקלות לאחר י"ד שנים נאמרו:
וכשהחזירוהו נאמרו. ואלו
 פסקיה והא
 זכרי הימים (ג' ה) כתיב ושאלו הלוים
 את הארון מתיך דהאי אחד מכ"ד
 מקומות שנקראו הנהיג לויס דהא
 כתיב הים ויעלו את הארון ואת אהל
 מועד וגו' וכתיב העלו אותם הנהיגם
 הלוים ופירוש הנהיגם הארון והלוים
 אהל מועד וכליו וכתיב ויציאו הנהיגם
 את ארון ברית ה' אל מקומו וכתיב
 תמליכס וישאו הנהיגם את הארון וכתיב
 ויעלו את ארון ה' ואת אהל מועד וגו'
 וכתיב ויעלו אותם הנהיגם והלוים אי
 נמי הנהיגם נעלוהו ממקומו אשר נטה
 לו דוד ומסרוהו ללוים והלוים שאו
 עד היכל והנהיגוהו הנהיגם לדביר
 הכי כל המקראות מקיימים ועל זה
 אמר רבי יוסי כשהחזירוהו למקומו:
 יותר

ורבי יהודה האי וענתה ואמרה מאי עביד
 ליה מיבעי ליה לאגמורי ללוים דבלשון
 הקודש וליף קול כמשה ענייה גמור
 קול קול לא גמור תניא נמי הכי רבי יהודה
 אומר כל מקום שנאמר כה ככה ענייה
 ואמירה אינו אלא לשון הקודש כה ככה תברכו
 ככה דחליצה ענייה ואמירה דלוים: זכרות
 וקלות כיצד כיון שעברו ישראל את הירדן
 כו': תנו רבנן הלוא המה בעבר הירדן
 מעבר לירדן ואילך דברי רבי יהודה אחרי
 דרך מבוא השמש מקום שהמה זורחת
 בארץ הכנעני היושב בערבה אלו הר גרייס
 ור עיבל שיושבן בהם כותיים מול הגלגל
 כמור גלגל אצל אלונים מורה שבם והאלן
 הוא אומר ויעברו אברם בארץ עד מקום
 שבם עד אלון מורה מה אלון מורה האמור
 להלן שבם אף כאן שבם (ב) תניא אמר רבי
 אלעזר ברבי יוסי בדבר זה זייפתי ספרי
 כותיים אמרתי להם זייפתם תורתכם ולא
 מורה שבם אף אנו מודים שאלוני מורה
 שבם אנו למדנה בגורה שהו אתם במה
 למדתם * רבי אלעזר אמר הלא המה בעבר
 הירדן כמור לירדן (ב) דאי מעבר הירדן ואילך
 הלא כתיב והיה בעברכם את הירדן אחרי
 דרך מבוא השמש מקום שהחמה שוקעת
 בארץ הכנעני ארץ חוי היא היושב בערבה
 והלא בין הרים וגבעות הן יושבין מול הגלגל
 והלא לא ראו את הגלגל רבי אלעזר ב"י
 אומר לא בא הכתוב אלא להראות להן דרך
 בשניה בדרך שהראה להן בראשונה דרך
 בדרך לכו ולא בשדות וכרמים היושב בישוב
 לכו ולא במדרות בערבה בערבה לכו
 ולא בהרים וגבעות תנו רבנן כ"י צעדו עברו
 ישראל את הירדן ככל יום ארון נוסע אחר
 שני דגלים והיום נסע תחילה שנאמר הנה
 ארון הברית ארון כל הארץ עובר לפניכם
 בכל יום יום ויום ליום נושאין את הארון
 והיום נשאוהו כהנים נשאמר והיה כנוח
 כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו'
 תניא ר' יוסי אומר בשלשה מקומות
 נשאו כהנים את הארון כשעברו את הירדן
 וכשהסיבו את יריחו וכשהחזירוהו למקומו
 וכיון

וכי יהודה האי גזירה שוה דעניה ואמירה מאי עביד ליה: עניה
 עניה גמר. גזירה שוה דעניה עניה למד מרבו ג"ש דקול קול לא
 שמע ואין האדם דן גו"ש (א"כ) קבלה: כל מקום שנאמר כה ככה
 עניה ואמירה. זכר המלי כדבור אינו אלא לשון קודש: ה"ג כה כה
 זכרכו. כלומר לענין נשיאות כפים
 אומר דילפי לה רבנן בקמן (דף לח).
 גזירה שוה ואתא ר' יהודה למימר
 גופיה כתיב: ה"ג ככה דחליצה עניה
 ואמירה דלוים. ולא גרסין מלוים.
 כלומר לענין לויס אמר דילפי לה
 רבנן בקול קול ואתא ליה למימר
 דמעניה עניה ילפה מיבמה דכתיב
 זה ככה: הלא המה צעבר הירדן.
 כשהיו ישראל צעבר נאמר להם
 סימני הר גרייס ועיבל ומקום שהם
 צעבר השני של ירדן ישראל היו למורת
 הירדן דכתיב בני גד ובני ראובן
 לקחו מחלמן מעבר לירדן יריחו קדמה
 מזרחה (יהושע ג'): ונאמר להם שההיסי
 האלה צעבר הירדן (ב) ואילך הרכה
 להלן מן הירדן לזר מעבר ולא סמון
 לירדן: אחרי דרך מבוא השמש. ומהו
 מבוא השמש והו מורת שהשמש באה
 משם כלומר רחוק מזרחה של ירדן
 ומזינו זכראשית רבה (ב) כל מקום
 שנאמר אחרי מופלג: שישבס כס
 כותיים. עכשיו הן יושבין כן שהשיבן
 כהם כמתיב כשהגלה עשרת השבטים
 דכתיב ויבא מלך אשור (ד) אנשים
 מבבל ומכותה ומעוה וגו' ויושיבס
 צערי שמרון (מלכים ג' ח) והגן עמי
 שומרון ניטחו דכתיב בנמינית (י)
 שבסמרון: פניא לא גרס דכילה דהא
 מתניתא היא דכפריי: ספרי כוסיים.
 יש להם תורה שנכתב ואין מאמינים
 זכורה שעל פה: צעברס. משמע
 זו כיום תקימו את האבנים כהר
 עיבל: אחרי דרך. מופלג מן המעבר
 דאחרי לשון הפלגה והאי מבוא השמש
 מעבר הוא לשון כי כה שמש (בראשית
 כה) מקום שחמה שוקעת מופלג
 משקיעתה והיינו לזר מורת סמון
 לירדן מיד: כדאן הכנעני ארץ החוי
 היא. ציחווא. אינה ארץ הכנעני אלא
 ארץ החוי דהא שם חוי היא דכתיב
 (שם ג) ויבא יעקב שלם וגו'
 וכתיב (שם ד) שכס בן חמור החוי
 נשא הארץ: הווש צעברס. אינו אלא
 הרים: מול הגלגל. רחוקים מן הגלגל
 הם והסימנים הללו לא עליהם נאמרו
 ולמה נאמרו: ר"א בן יעקב אומר
 לא בא הכתוב כו'. ורבי אלעזר נמי
 דארכי אלעזר בן יעקב סמך וכוותיה
 מפרש לקרא: דדרך שהראה להם
 זכראשונה. זלאתס ממלריס צעמוד
 עין נחוחתס הדרכ כן כה עכשיו
 הירדן להס לאמר שיעברו את הירדן
 גיפת הירדן דרך ארץ החוי שהיא הריס
 וגבעות אלא יבנקו לכותה מזר מעבר רחוק מן הירדן ויקיפו ויבשו: אחר שני דגלים. גבי משעות דגלים: לפניכם.
 משמע לפני כולכם: ככל יום היו הלוים נושאים. בני קהת דכתיב ומשמרתס הארון והשולמן וגו' (במדבר ג'): וכשסיבנו את יריחו.
 כדכתיב ויקרא יהושע בן נון אל הנהיגים ויאמר אליהם שאלו את ארון ברית ה' וגו': * וכשהחזירוהו למקומו. צימי שלמה לגיית קדשי הקדשים של משכן
 דכתיב ויבאו כל זקני ישראל וישאו הנהיגם את הארון (מלכים א' ח) והיינו החזירוהו למקומו כשהגלה צימי עלי מתוך בית קדשי הקדשים של משכן
 שעל משה משם וטול (ד' טז) שהמשכן נקבע בזילה וכשהחזירוהו פלשמים (יט) לא היה לו מקום קבוע שהרי חרב משכן שלה נשמה לבית אבינו (ס)
 ו משם הביאו דוד לסוף עשרים שנה לגיית עובד אדום (ש"ב י) ומשם לעיר דוד (שם) עד שגנה שלמה את בית המקדש ונהל וכוותיה לפני מן היחל
 ואתה ערקסין חוללת בתקום הפרוכת והוא קריי מקומו המיוחד דכתיב ויציאו הנהיגם את ארון ברית ה' אל מקומו אל דביר הבית וגו' (מ"ח ט):
 וכיון

6 (ח) ומסכתא סו"ח.
 (ט) (טס) ג' (פסחים סו"ח).
 (ד) (ל"ג) ממזכר לג' רש"י.
 (ה) (מפרש מד' ה'). (ו) (לעיל
 ג'). (ז) (זכיה יא' ל). (ח) (סו"ח
 משיב' ט') (ל"ג) צעברין.
 ממזכר י' (י) יהושע י'
 הגהות הב"ח
 (א) גמי אף סאן ססס
 (תנא) חותם ויני רשי
 ל"ג ליה ויבקות ס' רחא
 נמי ליה: (ב) סם סמון
 לירדן דכתיב והיה
 בעברכם ליל וחיות דחי
 מעבר הירדן וילקן הלא
 מתקן ויני כן הוא
 ליקוט: (ג) ר"י ריה
 הלא המה ויני מעבר
 הירדן מעבר הירדן וילקן
 הרכה: (ד) ר"ה שושבין
 וי' מלך אשור הגלג
 ומתאם ומוטו וגו' ושם
 צערי ליל וחיות אשסי
 מחת:
 גליו הש"ס
 נב"י ר"י אלעזר אבר וכו'
 עין נכסר שזר ריש
 נכוסת: רש"י ר"ה
 ובשהחזירוהו לביקום.
 ומנינו עוד ששואלו
 הכהנים שפיהו דוד זורת
 חפטי אשבלס דכתיב
 בשמותל כ' סיי יושב חוק
 ואינת את ארץ אלהיס
 ירישאל ועיל מין דמכל
 בכלל החרות מקימו תקרי
 חדי ועין דריוק טיהוש ג'
 כפסוק ובהסיס הלוים
 נשואס חותי:
 מוכף רש"י
 ארון הברית ארון כל
 הארץ. כימי של הקדים
 שיה ארון כל הארץ
 וירושע ג' י"א. עובר
 לפניכם מקדים לפניכם
 לפני מן הירדן (טס).
 ויני